

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 452
Din 23.07.2008

Dosar nr: 229/2008

Petiția nr: 4189 din data de 14.03.2008

Petent: F I V , S L C , N O C ,
F A

Obiect: diferențe de salarizare între judecători și categoria personalului asimilat acestora

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. F I V , S L C , N O C
F A , cu domiciliile procesuale alese la Judecătoria Sectorului 1,
București, str. Danielopol, nr. 2-4, sector 4

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției, str. Apollodor, nr. 19, sect. 1, București

I.3. Procedura de citare

Colegiului Director al CNCD a citat părțile la sediul său pentru zilele de 22.04.2008 în vederea audierii. Părțile au fost absente, procedura citării a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 4189/14.03.2008, petentele solicită constatarea existenței unei discriminări între judecători și categoria persoanelor asimilate acestora, discriminare instituită prin tratamentul diferențiat inițiat de autoritatea executivă prin Ordonanța de Urgență nr. 27/2006, aprobată cu modificări de Legea nr. 45/2007.

În fapt, OUG nr. 27/2006 a fost emisă de Guvernul României în scopul reglementării salarizării judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți. Potrivit art. 3 alin 1 din OUG nr. 27/2006, „Judecatorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instantelor sau parchetelor, cu funcția detinută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectoriale și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”

Petentele arată că pentru judecători și procurori, nivelul coeficienților de multiplicare se stabilește în funcție de gradul profesional deținut, grad obținut prin promovarea examenelor organizate de Consiliul Superior al Magistraturii potrivit competențelor ce-i revin. În privința personalului asimilat judecătorilor și procurorilor cu o vechime în funcție mai mare de 3 ani, stabilirea coeficientului de multiplicare se realizează prin raportare la vechimea deținută, indiferent de promovarea unui concurs sau examen, simpla scurgere a timpului fiind suficientă pentru a dobândi drepturi salariale echivalente unui procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, unui judecător de curte de apel sau procuror al parchetului de pe lângă curtea de apel, unui judecător de tribunal sau procuror al parchetului de pe lângă tribunal.

Prin adresa nr 44845/19.04.2008, înregistrată la CNCJ cu nr. 6145/23.04.2008, Ministerul Justiției a comunicat următoarele:

- Susținerile petenților sunt nerale, neconforme atât cu dispozițiile Legii nr. 303/2004, cu prevederile OUG nr. 27/2006, cât și cu modalitatea efectivă în care personalul asimilat la Ministerul Justiției dobândește un coeficient de multiplicare superior sau corespunzător unei instanțe superioare în grad.
- Potrivit art. 87 din Legea nr. 303/2004 *„Pe durata îndeplinirii funcției, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național de Criminologie, Institutul Național de Expertize Criminalistice și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat judecătorilor și procurorilor în ceea ce privește drepturile și îndatoririle, inclusiv susținerea examenului de admitere, evaluarea activității profesionale, susținerea examenului de capacitate și de promovare, dispozițiile prezentei legi aplicându-se în mod corespunzător”*.
- Art. 1 alin 1 din OUG nr. 27/2006 stabilește că *„Prezenta ordonanță de urgență reglementează salarizarea și alte drepturi ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale și judecătorii, ale procurorilor de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, ale magistratilor-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, potrivit Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și salarizarea și unele drepturi ale asistentilor judicari”*.
- Alin 1 al art 3 din același act normativ prevede că *„Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistratii-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență”*
- Rezultă din cele de mai sus că toate condițiile de promovare în funcție a judecătorilor și procurorilor sunt aplicabile în mod corespunzător și personalului asimilat acestora

- Chiar dacă, în cazul personalului de specialitate juridică asimilat nu se poate vorbi de promovare la o instanță sau la parchet de nivel superior, această categorie de personal încadrată la Ministerul Justiției nu dobândește o indemnizație de încadrare mai mare doar prin simpla îndeplinire a condițiilor de vechime în magistratură sau doar în virtutea trecerii timpului.
- Consilierii juridici din Ministerul Justiției susțin examen de admitere în sistem și parcurg aceleași etape ale carierei asemenea magistraților, care le garantează competența profesională. Admiterea în Ministerul Justiției se realizează numai pe bază de concurs, în aceleași condiții ca și magistrații și prin susținerea aceluiași probe de concurs și cu aceeași tematică. Parcurg un stagiu de un an, ca și magistrații. După stagiul, susțin același examen de capacitate cu judecătorii și procurorii, pe liste comune, examenul fiind validat de Consiliul Superior al Magistraturii, cu singura diferență că aceștia nu pot să opteze pentru posturi de judecători sau procurori. Existând în mod obiectiv această diferență, se justifică condiții diferite la promovare, căci în vreme judecătorul sau procurorul promovează la o instanță superioară sau promovează pe loc, în cazul asimilatului nu există practic această posibilitate. Se poate spune doar că acesta din urmă promovează în grade superioare de execuție în instituția în care este încadrat.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice", iar alin 2 prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelu scop sunt adecvate și necesare”. Alin. (3) prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

▪ Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

▪ Tratatamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

▪ Tratatamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Potrivt art. V din OUG nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției modifică OG nr. 137/2000 în sensul că **„Sesizările având ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării”.**

Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că soluționarea obiectului petiției nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare.

2. Clasarea dosarului

3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

Nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

(în concediu)
ASZTALOS CSABA FERENC - Membru
COMȘA CORINA NICOLETA – Membru
NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru
IONIȚĂ GHEORGHE – Membru
PANFILE ANAMARIA - Membru
TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

C.N.C.D.
Vicepreședinte
CORINA COMȘA

Data redactării 1.08.2008